

לאחר הקרב, שקט השתרר ברחבת האימונים של המקדש. בינות לגופות של הכוהן ואנשיו עמדה גופה של ילד צעיר לא יותר מגיל 14, הדמעות והדם על פניו התערבבו זה בזה, סיירו כיסה את הפנים של הילד בגלימה נקייה מדם של אחד השומרים והחל לסרוק את הכוהן ואנשיו. בזמן שטריק סורק את המקדש לאויבים שעוד מתחבאים באיזור המקדש, וויליאם וטיינור ניגשו אל המבנה הנמוך שליד הרחבה, שרשרת ברזל רחבה נמשכה על פני דלת עץ. טיינור, עוד אחוז את החרב הקסומה שלו שיסוף את השרשרת שצנחה על הרצפה. וויליאם פתח את הדלת. הדבר הראשון היה הריח, ריח של זיעה, פחד, וצואה פגע בנחיריים של שני ההרפתקנים. קבוצה של כ-30 ילדים שדופים ורועדים. וויליאם החל לדבר אליהם בעדינות, טיינור מחייך בעידוד אל הילדים, עד שאחד הילדים צעד קדימה, הוא היה צעיר, בערך בן 13 אבל העמידה שלו והחבורות על הפנים שלו הראו שהוא היה ילד פרחח שמשך צרות אך חוש של מנהיגות ואצילות נפש גם כשהוא לבוש בבגדים מועטים בקור ששרר בבניין הזעיר. לואי, הבן של כריסטופר. לאחר שסיפרתם לו שאדלין, אמא שלו, היא מי ששלחה אתכם הוא עזר בידיכם להתחיל להוציא את הילדים מהבנין. טריק חזר מהמקדש עם מספר גדול של גלימות שאופם הוא פיזר בינות לילדים. וויליאם וטיינור בנו אלונקה מאולתרת שהילדים התעקשו לשאת עם הגופה של חבר שלהם עליה. במהלך ההכנות לחזרה לכפר, סיירו סרק את הגופות ומצא סמל של ביין, אל הטיירות, אל מלחמה אכזרי וקשוח שהאמין שהעולם דורש הנהגה קשוחה ולא מתפשרת על מנת להתמודד עם האתגרים שלו. טיינור עזב אתכם מבטיח לחזור לכפר עוד הערב.

בחזרה בכפר, שמחה מהולה בעצב כשהתקרבתם נושאים אלונקה. ואכן איחודים בין הורים לילדים הועבו כאשר שני הורים, אישה בשנות השלושים עם שיער חום מתולתל ושיזוף עמוק, מלווה בגבר בן חמישים עם שיער שחור שנזרק בו אפור, וידיים גדולות כמו מחבתות זעקו בעצב כאשר הם הרימו את הגלימה מעל האלונקה. מליילוס ניגש אליהם והחל לדבר בקול נמוך ומנחם. ההלוויה התקיימה עוד באותו יום, טיינור חזר עם אדלין וג'יקס אמו אוחותו של לואי. וההלוויה לילד ששמו היה קלייב, התקיימה במקביל להלוויה של כריסטופר. ובערב, בפונדק החרמש והחרב. כוסיות רבות הורמו לזכר הילד והגבר שנתנו את חייהם למלחמה בכוהן מלחמה אכזרי וטירני.

בפונדק, בפינה שקטה ישבתם שלושתכם – וויליאם, טריק, סיירו וטיינור. המשקאות ניתנו חינם בערב הזה.. מדי פעם עבר אחד הפטרונים של הבר והודה לכם בכל חנוק, חלקם שלחו אליכם מבטים שוטנים, הרוב התעלמו לחלוטין. טיינור היה הראשון ששבר את השקט כששאל מה תעשו בהמשך, כשעניתם שדרככם מובילה לאקסליבן מעבר ליער העמוק, הוא חייך לרגע ואמר לכם לחפש בקורת'נר את פאטצ'. בן מחצית עשיר וחביב שמתגורר בפונדק הצלופח המוזהב. הוא מחפש לוחמים שילוו אותו במהלך המסע לאקסליבן והוא יוכל לשלם באופן נאה על המסע. לאחר מילים אלו טיינור התרומם על הרגליים ניגש למליילוס וקנה סיבוב משקאות נוסף על חשבוננו לקבוצה הקטנה שלכם. הוא חייך והחל לשתות על הבר משקה ועוד משקה. כשעליתם לחדר שלכם ראיתם אותו על הבר ממשיך לשתות באדיקות. מבטים של דאגה על הפנים של מליילוס כשהוא הביט בחצי העלף הנאה שותה את עצמו לעילפון.

כל אחד מכם יכול להוסיף לעצמו 8cp, 6sp, 3gp שלקחתם מהמקדש.